

Lech Zieliński

Лех Зелиньски — Посмертное воспоминание

Lech Zieliński — Obituary

7 grudnia 1966 r. zmarł w Warszawie po krótkiej chorobie w wieku 53 lat mgr inż. Lech Zieliński, długoletni pracownik Instytutu Badawczego Leśnictwa, adiunkt Zakładu Informacji Naukowo-Technicznej i Ekonomicznej Leśnictwa, wieloletni członek Polskiego Towarzystwa Leśnego.

Lech Zieliński urodził się 11 lipca 1913 r. w Lublinie, tam też ukończył gimnazjum. W latach 1931—1937 studiował na Wydziale Leśnym SGGW w Warszawie, specjalizując się w zakresie polityki leśnej. Dyplom uzyskał na podstawie pracy pt.: „Formy własności leśnej i ich znaczenie dla gospodarstwa społecznego”. W czasie studiów odbył dwukrotnie zagraniczne, dwumiesięczne praktyki wakacyjne (w 1935 r. w Jugosławii w lasach Uniwersytetu w Zagrzebiu, w 1936 r. w Bułgarii). W 1937 r. przebywał przez dwa miesiące na kursie językowym we Francji.

Pracę zawodową rozpoczął, po odbyciu służby wojskowej, w 1938 r. jako pracownik Działu Urządzania Lasu Biura Produkcji Drewna Dyrekcji Lasów Państwowych w Warszawie. W lecie 1939 r. rozpoczął pracę w tartaku w Zagnańsku. W okresie okupacji pracował w latach 1940—1942 w nadleśnictwach Zagnańsk i Samsonów, następnie (1942—1943) w kancelarii notarialnej w Skierniewicach, a w latach 1943—1945 był asystentem w Zakładzie Sadownictwa w Skierniewicach, będącym w czasie wojny częścią składową Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach.

Po wojnie pracę zawodową podjął w 1945 r. w Zakładzie Urządzania Lasu SGGW w Warszawie. W 1946 r. przeszedł do pracy w Departamencie Ekonomicznym Ministerstwa Leśnictwa a następnie w Instytucie Badawczym Leśnictwa, początkowo w Zakładzie Hodowli Lasu, dłuższy okres (1947—1950) w Zakładzie Ekonomiki, a ostatnio przez lat 16 w Zakładzie Informacji Nauk.-Techn. i Ekonomicznej.

Szczególne zainteresowanie Zmarłego ekonomiką leśnictwa przejawia się w Jego publikacjach, które ogłaszał w „Sylwaniu”, „Lesie Polskim” i innych czasopismach, starając się spopularyzować tę gałąź wiedzy leśnej wśród szerokich rzesz leśników. Dowodzi tego wiele artykułów (2, 3, 10, 11, 12, 28 i inne) oraz recenzji.

Rozpowszechniał także zagadnienia ekonomiki leśnej wśród nieleśników, czego dowodem jest publikacja w „Gospodarce Planowej” (9). W pracach tych wskazywał na złożoność zagadnień ekonomicznych leśnictwa, podkreślając walory ogólnospołeczne lasu i liczne korzyści nie

dające się ująć rachunkiem gospodarczym. Zwracał uwagę na niebezpieczeństwa, jakie mogą się ujawnić wówczas, gdy będą preferowane postulaty ekonomiczne sprzeczne z postulatami przyrodniczymi.

Dzięki zdobytej usilną pracą znajomości kilku języków obcych (angielski, francuski, niemiecki, rosyjski) miał możliwość informowania czytelników prasy leśnej o sytuacji i przejawach działalności leśników w innych krajach, wykazując przy tym pełną skrupulatność i znajomość zagadnienia. Publikacje z ostatnich kilkunastu lat życia to przeważnie recenzje ważniejszych prac zagranicznych z dziedziny ekonomiki leśnictwa. Nie można również pominąć Jego roli w informowaniu leśników o najciekawszych artykułach z prasy zagranicznej, ze wszystkich dziedzin leśnictwa, za pomocą tzw. analiz dokumentacyjnych, których opracował kilka tysięcy. Nieznaczna ich część była publikowana w „Przeglądzie Dokumentacyjnym Leśnictwa” drukowanym w „Sylwanie”. Jego wiedza i doświadczenie znalazły również swój wyraz w wielu innych, bezimiennych pracach Zakładu Informacji IBL.

W okresie powojennym Lech Zieliński działał społecznie w Polskim Towarzystwie Leśnym, w latach 1947—1952 był sekretarzem Oddziału Warszawskiego PTL, a ostatnio członkiem Komisji Ekonomiki i Polityki Leśnej przy Zarządzie Głównym PTL. Był również w okresie lat 1951—1953 społecznym inspektorem pracy w IBL.

Pogrzeb Zmarłego odbył się 12 grudnia 1966 r. na cmentarzu na Bródnie w Warszawie. Wzięli w nim udział oprócz rodziny, przyjaciół i znajomych także koledzy z zakładu pracy oraz reprezentujący PTL — członkowie Komisji Ekonomiki i Polityki Leśnej.

Przez swoją działalność na odcinku ekonomiki leśnictwa a także informacji leśnictwa kol. Zieliński trwale zapisał się w polskim leśnictwie oraz w pamięci kolegów, szanujących Go za skromność, konsekwencję i umiłowanie zawodu.

WYKAZ PUBLIKACJI MGRA INŻ. LECHA ZIELIŃSKIEGO

1. Las pomocą w sadownictwie. „Las Polski”, 1947 nr 1/2 s. 36—37.
2. Kalkulacja finansowa w planowym gospodarstwie leśnym. „Las Polski”, 1947 nr 3 s. 70—71.
3. Drobne gospodarstwa leśne. „Las Polski”, 1947 nr 4 s. 90—93.
4. Miłośnicy drzew (Międzynarodowe towarzystwo miłośników drzew). „Las Polski”, 1947 nr 4 s. 103—104.
5. Kierunki rozwoju produkcji drzewnej w Stanach Zjednoczonych. „Las Polski”, 1947 nr 7/8 s. 191—192.
6. Praca leśna w Stanach Zjednoczonych. „Las Polski”, 1947 nr 9/10 s. 232—233.
7. Stan gospodarstwa leśnego w Europie zachodniej według Amerykan. (Podp.) Z. L. „Las Polski”, 1947 nr 11/12 s. 278—279.
8. Romantyzm leśników. „Głos Lasu” 1947 nr 5 s. 9—10.
9. Koszty własne w planowym gospodarstwie leśnym. „Gospodarka Planowa”, 1948 nr 10 s. 359—360.
10. Najważniejsze zadania ekonomiki leśnej. „Las Polski”, 1948 nr 1/2 s. 22—23.
11. Przyczynek do zagadnienia cen drewna. „Sylwan”, 1948 nr 2/4 s. 260—272.
12. Zagadnienia ekonomiczne w pracy leśników. „Głos Lasu”, 1948 nr 1 s. 3—4.
13. Więcko E. — Gdańsk — ośrodek morskich obrotów drewnem. Gdańsk 1948. Inst. Bad. Leśn. Seria A nr 48. (Rec.). „Sylwan”, 1948 nr 2/4 s. 316—317.
14. „Rocznik statystyczny — 1947 — Leśnictwo i gospodarka drzewna”. „Sylwan”. 1948 nr 2/4 s. 317—318. Rec. pracy: Rocznik Statystyczny. R. 11: 1947. Warszawa 1947.

15. Schramm W. — Wartość całego majątku podstawą bilansu i rachunków gospodarstwa wiejskiego. „Roczniki Nauk Rolniczych i Leśnych”. T. 50: 1948 (Rec.). „Sylwan”, 1948 nr 2/4 s. 319—320.
16. Umysłowość leśników a prasa fachowa. „Las Polski”, 1949 nr 8 s. 15—16.
17. Wartość lasu. „Kalendarz Leśny Informacyjny”, 1949 s. 88—91.
18. Konferencja kierowników jednostek organizacyjnych Instytutu Badawczego Leśnictwa. „Sylwan”, 1949 nr 1/2 s. 225—226.
19. Frank B. — Valuation of forest lands from the public viewpoint. Unasylva v. 2: 1948 nr 2. (Rec.). „Sylwan”, 1949 nr 1/2 s. 210—212.
20. Hiley W. E. — A basis for fixing controlled prices of round coniferous timber. Forestry v. 22: 1948, nr 1. (Rec.). „Sylwan”, 1949 nr 1/2 s. 212—213.
21. Przygotowania do Kongresu Nauki Polskiej. „Sylwan”, 1950 nr 2 s. 89—90.
22. Denisow A. K. — „Niekotoryje zakonomiernostii jestiestwiennowo razwitaja dubraw”. Lesnoje Choziajstwo” 1950 nr 4. (Rec.). „Sylwan”, 1950 nr 4 s. 168—169.
23. Rudakow G. I. — Pojawlenie i rozwitje wschodow duba w swiazi z izmieniem struktury nasazdienia. „Lesnoje Choziajstwo” 1950, nr 6. (Rec.). „Sylwan”, 1950 nr 4 s. 169—170.
24. Lamprecht H. — Waldbauliche Gesichtspunkte zur Holzartenwahl. „Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen” 1950, nr 9. (Rec.). „Sylwan”, 1951 nr 3/4 s. 365.
25. Wpływ lasu na spływ wód i klimat kraju. „Sylwan”, 1953 nr 1 s. 16—22.
26. Hiley W. E. — Economies of plantations. London 1956. (Rec.). „Sylwan”, 1958 nr 5/6 s. 138—140.
27. Stoltenberg C. — Economies for forest managers — a changing emphasis. „Journal of Forestry”, 1956 nr 8. (Rec.). „Sylwan”, 1958 nr 10 s. 67—69.
28. W sprawie różnic poglądów na niektóre zagadnienia ekonomiki leśnej. „Sylwan”, 1959 nr 3 s. 61—64.
29. Petrini S. — Elements of forest economies. Edinburgh 1953. (Rec.). „Sylwan”, 1959 nr 10 s. 55—56.
30. Rec. pracy: Paul F.: Naturverjüngung und materieller Anreiz. Forst und Jagd 1960 nr 7. Sprawa wartości młodników powstałych z samosiewów, „Sylwan”, 1962 nr 3 s. 73—75.
31. W sprawie bieżącego przyrostu obrębu i układu klas wiekt. „Sylwan”, 1965 nr 3 s. 72.
32. Wasiliew P. W. — Ekonomika ispolzowanja i wosprioizwodstwa lesnych riesur-sow. Moskwa 1963. (Rec.). „Sylwan”, 1965 nr 1 s. 81—82.
33. Człowiek i technika w produkcji leśnej. „Sylwan”, 1966 nr 4 s. 89—92. Rec. pracy: Lange O.: Człowiek i technika w produkcji. Warszawa 1965.

Tadeusz Partyka
Bohdan Szymański